

РЕШЕНИЕ

№ 2654

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 21.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **919** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба, подадена от С. Т., [дата на раждане] в Република С. М. срещу отказ за продължаване срока на пребиваване в Република България с рег. № 5365р-2452 от 21.11.2022 г., издаден от директора на ОД на МВР – Б..

Жалбоподателят твърди, че отказът е незаконосъобразен поради неправилно приложение на закона и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Счита, че при издаването му органът не е обсъдил релевантните по случая факти и не е изложил мотиви за отказа си. Излага съображения, че постановявайки индивидуален административен акт - отказ по чл.26 от ЗЧРБ, органът отрича съществуването на субективното материално право чужденецът в случая да получи разрешение за предоставяне право на продължително пребиваване в Република България. Твърди, че недоказано се явява и обстоятелството, че жалбоподателят е полагал труд по трудово правоотношение, като по този начин, въпреки ограничението по чл.8, ал.1, т.2 от ЗТМТМ, е получил достъп до пазара на труда. Сочи, че този извод на административния орган се базира единствено на проверка от дирекция „Инспекция по труда“ Б., от която обаче не става ясно, тъй като не са описани елементите на трудово правоотношение - работно време, работно място, йерархична обвързаност, повтаряемост и продължителност на престацията на труд. Възразява срещу становището на административния орган, че той е обвързан от становището на друг административен орган - в процесния случай от становището на дирекция „Инспекция по труда“ Б., което е несъмнено неправилно и по същността си като краен резултат

има ефект на забраната за обжалване на административния акт. Моли съда да постанови решение с което да отмени отказ с рег. № 5365р-2452 от 21.11.2022 г., издаден от директора на ОД на МВР – Б..

Ответникът – директорът на Областна дирекция на МВР – Б. моли да се постанови решение, с което да отхвърли като неоснователно и недоказано оспорването против отказ с рег. № 5365р-2452 от 21.11.2022 г. Излага доводи, че не са налице сочените от жалбоподателя основания за отмяна, тъй като съгласно чл.8, ал.1, т.2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, право на достъп до пазара на труда нямат работниците – граждани на трета държава, които имат разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл.24, ал.1, т.2, 6-8, 10,14, 16, 19 и 20 от ЗЧРБ. Излага доводи, че скоро след като е получил статут на пребиваване в Република България, оспорващият е започнал трудова дейност при друг търговец на територията на България в нарушение на български закон, който факт сочи на осъзнато поведение на оспорващия към нарушение на законовата забрана. Претендира разноски.

СГП не взе становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по заявление с вх. №536500-3937/11.10.2022г. подадено от С. Т. за продължаване пребиваването му в Република България, на основание чл.24,ал.1, т.6 от ЗЧРБ.

При извършената проверка на приложените доказателства към искането, административният орган е приел, че е предоставен достъп до пазара на труда в Република България от „ДЕ БОСС ЛОГИСТИК" ООД на С. Т., дата на раждане 05.02.1972 г., гражданин на трета държава - Република С. М., тип разрешение за пребиваване - продължително пребиваване, ЛНЧ: [ЕГН], който е със статут на продължително пребиваващ чужденец в Република България на основание чл.24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ.

В хода на проверката е предоставено личното досие на С. Т., съдържащо трудов договор от 06.12.2021 г., заповед за командироване в чужбина, допълнителни споразумения за командироване в ЕС, изпълняващи длъжността „Шофьор товарен автомобил - 12 и повече тона". При проверката по документите са представени и платежни ведомости на дружеството за месеците декември 2021 г. и януари 2022 г. за начислено трудово възнаграждение на С. Т. за горепосочения период, изплатено срещу подпис във ведомостта, както и разходни касови ордери на работниците от 10.01.2022г. и 04.02.2022г. за изплащането на трудовото възнаграждение и командировъчни пари за месеците декември 2021 г. и януари 2022г., които възнаграждения са изплатени на лицето срещу подпис.

Съставени са 2 бр. актове за установяване на административно нарушение на „ДЕ БОСС ЛОГИСТИК" ООД на основание чл. 8, ал. 1, т. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.

На С. Т. е предоставен достъп до пазара на труда в Република България от „ДЕ БОСС ЛОГИСТИК" ООД от 06.12.2021г., като той е бил все още в трудови правоотношения с дружеството към датата на писмото. Основанието за отказа е квалифицирано по чл. 26, ал. 1, вр. чл. 10, ал.1, т.11 ЗЧРБ - при предишно пребиваване е нарушил трудовото

или данъчното законодателство на страната, във вр. с чл.18, ал.1, т.11 от Правилника за устройство и дейността на Министерството на вътрешните работи. В мотивите на отказа административният орган е изложил, че на С. Т. е предоставен статут на продължително пребиваване на осн. чл.24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ от 11.11.2021 г., като съгласно чл.8, ал.1, т.2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, право на достъп до пазара на труда нямат работници - граждани на трети държави, които имат разрешение за продължително пребиваване" в Република България на основание чл.24, ал.1, т.2, 6 - 8, 10, 14, 16, 19 и 20 от Закона за чужденците в Република България. Скоро след получаване на статута си на пребиваване, е започнал трудова дейност на територията на Република България в нарушение на закона.

При така установените факти, Административен съд София град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок.

Оспорената заповед е издадена от компетентен за това орган – директорът на Областна дирекция на МВР – Б. съобразно чл.18, ал.1, т.11 от Правилника за устройство и дейността на Министерството на вътрешните работи.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържание за издаване на административен акт.

По съответствие на заповедта с процесуалните изисквания. Съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения в рамките на административното производство.

По съответствие на заповедта с материалния закон. Съгласно чл. 26, ал 1, вр. чл. 10, ал. 1, т. 11 ЗЧРБ се отказва разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване на лице, когато при предишно пребиваване е нарушил трудовото или данъчното законодателство на страната. Съгласно цитираната в оспорената заповед норма на чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ Разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и: са представители на чуждестранно търговско дружество с регистрирано ...търговско представителство в Република България.

Заповедта е мотивирана с издаването на „АУАН“ – 2 бр. на „ДЕ БОСС ЛОТИСТИК“ ООД, с което дружество С. Т. е бил в трудови правоотношения, които „АУАН“ са издадени на основание чл. 8, ал. 1, т. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.

По делото не са представени „АУАН“. Представено е едно наказателно постановление, за което не е отбелязано да е влязло в сила, издадено на 14.4.2022 г., видно от което е ангажирана административно-наказателната отговорност на „ДЕ БОСС ЛОТИСТИК“ ООД за това, че дружеството е извършило нарушение на чл. 8, ал. 1, т. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност в качеството му на местен работодател по смисъла на § 1, т. 11 от цитирания закон – осигурил е на С. Т. достъп до пазара на труда, без той да има право на такъв.

Предвид изложеното съдът намира, че процесният акт следва да бъде отменен. На първо място, с акта за установяване на административно нарушение – каквото вероятно се е имало предвид в мотивите на оспорения акт, не може да се ангажира административно-наказателна отговорност. Такава се ангажира с влязло в сила наказателно постановление. На следващо място, видно от представеното наказателно постановление /дори и да се приеме, че описаното в него деяние е послужило като

основание за издаване на оспорената в това производство заповед/ е наложено наказание за констатирано нарушение не на жалбоподателя, а на дружеството, в което е прието, че е полагал труд. С други думи, не се установява нарушение на трудовото законодателство от страна на жалбоподателя – така, както изисква нормата на чл. 26, ал. 1, вр. чл. 10, ал. 1, т. 11 ЗЧРБ, а такова от страна на неговия работодател.

Ето защо настоящият състав намира, че оспореният акт следва да се отмени.

По разноските. Предвид изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него разноски – общо в размер от 610 лв. /за държавна такса – 10 лв. и адвокатско възнаграждение – 600 лв./

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата С. Т., [дата на раждане] в Република С. М., отказ за продължаване срока на пребиваване в Република България с рег. № 5365р-2452 от 21.11.2022 г., издаден от директора на ОД на МВР – Б..

ВРЪЩА преписката на ОД на МВР – Б. за произнасяне по заявление с вх. №536500-3937/11.10.2022 г.

ОСЪЖДА ОД на МВР – Б. да заплати на С. Т., [дата на раждане] в Република С. М. сумата от 610 лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

При подаване на асационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 70 лв. При неизпълнение на указанията жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: